

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 5 • Februari 2019 • 76ste jaargang

MEDITATIE

IK.....MET U !

"Omdat Ik met u zal zijn ..." Richteren 6 : 16a

De Heere zegt in bovengenoemde tekst tegen Gideon: "Omdat Ik met u zal zijn, zo zult gij de Midianieten slaan als een enig man." Omdat Ik met u zal zijn. Dat is toch wel het grootste wonder dat denkbaar is. Dat die God, Die wij al in het Paradijs de oorlog hebben verklaard, en Wiens toorn en vloek wij over ons hebben ingeroepen, dat die God nu met ons is ..., aan onze kant staat ..., ons in Zijn gunst doet delen.

Ja, en toch is er op deze aarde een volk, waarvan dat geldt. Gideon was er één van. Toen God hem verscheen, was het met de woorden: "De Heere is met u, gij strijdbare held." En dat Gideon de Midianieten zou overwinnen vond zijn diepste grond in dat woord van God: "Omdat Ik met u zal zijn."

Laten wij dat bedenken. Als de Heere niet met ons is, dan is heel ons leven tevergeefs. Dan baat al ons denken en werken niet. Dan brengen alle jaren, alle schatten, alle deugden ons geen wezenlijk nut. Een mens, met wie de Heere niet is, betekent niets, is niets waard, brengt niets tot stand, dan wat verbrand en vervloekt wordt.

Zullen we onszelf dan niet biddend onderzoeken voor Gods Aangezicht? Of de Heere met ons is, opdat wij niet tevergeefs lopen en moe worden, niet tevergeefs uitzien en hopen.

De enige grond van ware rust en hoop

is gelegen in de zekerheid des geloofs, dat de Heere met ons is. En de Heere is met ons, overal waar HIJ ons roept; in elke weg, die HIJ ons wijst; in het gebod dat HIJ ons geeft; onder het kruis, dat HIJ ons oplegt; in de diepte waarin HIJ ons doet dalen; wanneer wij in onderwerping aan de HEERE met last en moeite worden bezwaard; wanneer in het zoeken van HEM ons alle duivels benauwen; als de GEEST ons leidt in de strijd tegen het vlees; als het TEGEN heel het leger der Midianieten in moet; als Gods Woord ons leidt tegen alle menselijke wijsheid in.

Zie, dan is de Heere met ons. En daarom de overwinning gewaarborgd. Immers: zo God met ons, voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

In heel de weg van de waarachtige bekering is de Heere met de Zijnen..., hoe bang ze het in die weg ook kunnen hebben.

In heel de weg, waarlangs God Zijn volk leidt, is HIJ met hen ..., daarom zullen ze op die weg niet bezwijken. In al de beproevingen, in al het lijden van Zijn kinderen is de Heere met hen ..., daarom worden zij gelouterd, maar niet verteerd. In al de arbeid van Zijn knechten en kinderen, die naar Zijn Woord is, is de Heere met hen ..., en

Beste lezers! Helaas ontvangt u dit nummer veel te laat. De oorzaak is dat ik te maken kreeg met een ernstige computerstoring waarbij aanvankelijk alle gegevens waren verdwenen. Deze situatie heeft twee maanden geduurd. Van te voren hoopte ik steeds dat het zou worden verholpen, maar week na week ging voorbij zonder enige verandering. Het bleek dat de één na de ander geen oplossing kon vinden. Zelfs een gespecialiseerd bedrijf in het "recovery" zoals dat heet, lukte het niet. Uiteindelijk kon de datadrager toch worden onderzocht.

Na het installeren van een nieuwe computer kreeg ik gegevens terug. Gelukkig was niet alles verloren gegaan. Maar om de opgelopen achterstand in te halen, kost veel tijd en energie.

Uiteraard kregen we reacties van trouwe lezers die de komst van ons blad misten. Mijn excuses aan al onze lezers voor deze gang van zaken. Het spijt me heel erg dat het zo is gelopen. Maar hier is sprake van overmacht. Ik was gewoon aan het werk en ineens stopte de pc en was alles weg! Een heel aparte gewaarwording. Wat zijn we ongemerkt ons gaan concentreren op het werken met een computer. Hoe gewoon is het inmiddels geworden dat we ons van internet bedienen! We beseffen niet half hoe kwetsbaar we zijn. Er zijn nu maatregelen genomen waardoor een dergelijke "ramp" niet meer zal voorkomen. Dus hopelijk zonder hindernissen verder!

U vindt in dit nummer bijdragen van de onder ons bekende medewerkers. Aan het begin een meditatie van de hand van ds. M. Vlietstra, in leven predikant van de Christelijke Gereformeerde Kerken. Moge de Heere het lezen van de artikelen zegenen. Met hartelijke groet!

*Hendrik Ido Ambacht
Ds. J.P. Boiten*

daarom is die arbeid niet ijdel in Hem.
"Ik ... met u!" Welk een wonder!
"Ik...tégen u!" dat is van nature zo. En dat is verdiend. En dat leert de Heere door Zijn Woord en Geest al de Zijnen. Heere, ik een kind des toorns! Ik heb gedaan, wat kwaad is in Uw oog; Die ben ik, Heer' Uw gramschap dubbel waardig: 'k erken mijn schuld!
God tegen mij! Dat heb ik verdiend. Ik heb zelf Hem de oorlog verklaard zonder enig voornemen ooit mijn vijandschap tegen Hem te laten varen Maar ... eeuwig wonder van vrije genade ... Hij is mij te sterk geworden,. Ik ben gewond, dodelijk gewond geraakt door een pijl van Zijn liefde. En ik moest, ik mocht de wapenen van verzet inleveren, het doodvonnis als verdiend aanvaarden... En God sprak mij vrij: "Vrees niet, Ik ben met u!" En ik mag Zijn Aangezicht zien, in gunst tot mij gewend, Zijn gunst ervaren, Zijn liefde smaken. "Ik ... met u!" Maar hoe kan dat dan? Hoe is dat mogelijk? Wie maakte dat mogelijk? Wie verwierf genade voor schuldigen, vrijspraak voor vloekwaardigen? Wie? Immanuël! De Heere Jezus Christus! De grote Plaatsbekleder! Voor Hem kende de Vader geen enkel pardon. Van Hem belijdt de kerk in eeuwige verwondering: Hij werd van God verlaten, opdat wij nimmermeer van Hem verlaten zouden worden. Op Hem de vloek, voor ons de vrijspraak! Op Hem de toorn, voor ons de liefde!

"Ik ... tegen U!" op Golgotha! Opdat Christus' bruidskerk zou ervaren: "Ik ... met u!" En daarom:

Hij, de Heer'der heren
doet ons triomferen
Hij, geducht in macht,
slaat elk gunstig gade,
die op Zijn genade,
in benauwdheid wacht.

Ds. M. Vlietstra (1924 - 2017)

Leren geloven (7)

*"Helemaal een zondaar, maar helemaal vrij".
(Zondag 44, vraag en antwoord 113 van de Heidelberger).*

Het laatste gebod komt ons vertellen, dat je de schat van je leven slechts kunt vinden op de plaats waar je bent. In je eigen leven met zijn grenzen en mogelijkheden. En niet ergens anders. Onze jaloezie brandt ons af. Als je je zelfmedelijden koestert, ga je er op den duur onderdoor. U hoeft niet alsmaar scheel te kijken naar wat iemand anders heeft of niet heeft. Maar u mag blij leven met dat wat van u is. "Gij zult niet begeren". Het is het laatste gebod. Ook het felste en het scherpste gebod. En het liefste gebod. Want met dit gebod komt God het dichtste bij ons. Waarom is dit het felste gebod? Omdat ik het niet mag willen dat er ook maar een enkel gebod niet zou zijn. Onze punten zijn:

1. Dat wij helemaal een zondaar zijn.
2. Dat de Heere Jezus helemaal de Middelaar is.
3. Dat God helemaal onze eer waardig is.

1. Wat zijn onze ergste zonden? Dat zijn niet de zonden die wij zichtbaar doen en hoorbaar zeggen. De ergste zonden zijn de zonden die wij niet zeggen. Want dat zijn de meest eigenlijke zonden. Die zitten het diepst. Dat zijn de zonden die je voor jezelf nog niet eens wil weten. Maar ze bezorgen je een bang hart. Het Humanisme zegt: "Op de bodem van je hart ligt je betere ik". Maar de Heere Jezus zegt: "Uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, diefstal, lasteringen" (vgl. Marcus 7:23). Maar is alle begeren verkeerd? Nee, dat is toch niet zo. In de Bijbel wordt bijv. het goud van Ofir begeerlijk genoemd. Je mag ook verlangen om vooruit te komen en wanneer je 23 bent te trouwen. Een mens is net als een boom. Zo'n boom wil omhoog. Je leeft niet meer, als je niets meer begeert. Maar wij mogen niet begeren wat van onze naaste is of wat tegen Gods geboden ingaat. Daarom leert ons juist dit gebod, dat wij niet maar een beetje, maar dat wij helemaal zondaren zijn.

2. Nu leert God ons dat niet om ons daarmee voor altijd af te schrijven. Maar om ons er uit te laten leven, dat de Heere Jezus even radicaal als dat wij zondaren zijn onze Middelaar is. Dat weet ik, als ik Jezus zie aan het kruis. Onze verborgen zonden zijn de ergste zonden. Die zitten het diepst. Maar nu zie ik Jezus komen. Onder de vloek en aan het kruis Hem komen. Naakt hangt Hij aan het kruis. "Naakt" betekent:

"Er viel niets meer te bedekken". Maar de Heere Jezus, die de goedheid zelf is, wordt schuldig verklaard. Maar dan weet ik: "Ook voor mijn openlijke zonden, maar ook voor mijn bedekte zonden, voor mijn diep weggestopte zonden, ging Hij naar het kruis. Want Hij is de zonde zelf geworden. Hij is voor mij tot zonde gemaakt. Hij is ook voor mijn verborgen kwaad tot zonde gemaakt".

3. In ons antwoord staat: "Maar dat wij te allen tijd van harte aller zonde vijand zijn en lust tot alle gerechtigheid hebben". Dan is dat je leven geworden. Dat je zin hebt in Gods geboden en om die te doen op elk levensgebied. Je verlangt ernaar om de Heere Jezus te dienen. Je verlangt ernaar om Gods wil te doen. Want dat komt door Gods Geest in je hart. Het strekt zich over heel onze levensbreedte en levensgang uit. Er is ook niet maar een ogenblik meer, dat je daar geen boodschap aan hebt. Ja, zo worden wij door Jezus Christus vrij om God te dienen en om met het ons gegeven deel gelukkig te zijn. En wij dienen God met blijdschap. Wij behoeven niet zo'n groot diploma te hebben als het meisje van twee straten verder. Wij behoeven niet zo'n geweldig huis te hebben als onze broer, de accountant. We behoeven niet even vlot te zijn als die jongen die zich zo goed kan verkopen. Ik heb mijn eigen leven van God gekregen. Een uniek iemand ben ik met een heel bijzonder leven. Ik behoef mij niet over de kling te laten jagen. En als ik iets niet krijg, mag ik weten: "Zou God het niet weten wat goed voor mij is?!" U moet niet uw unieke, kostbare leven u door de vingers laten glippen. U moet niet verbiterd raken om wat u nooit kreeg. Met jaloers te zijn, verknoei je je leven. U moet ook maar niet zo gewichtig doen en geweldig. Want daar is het leven veel te kort voor. Maar door Jezus

Christus weten wij ook van een moeilijk en verdrietig leven wat te maken. Clara Asscher-Pinkhof zegt in haar oorlogsboek "Danseres zonder benen": "Lach tot de zorgen, dan worden ze klein. Lach tot de slechten, dan worden ze rein. Lach tot degenen, die droef zijn en moe. Lach jij het leven maar toe!" Het gaat niet om wat we hebben, maar om wat we zijn. Het gaat om het "van-Christus-te-zijn". In Hem bloeit mijn leven op en ben ik tevreden. Mijn hartstocht en verlangen is de begeerte van de bruid uit het Hooglied, die van Christus zegt: "Alles aan Hem is gans begeerlijk!" M.a.w: "Wat is Hij mooi en wat is Hij lief!" Moeilijk is misschien dan wel ons leven; maar wij hebben vrede.

*Brandwijk
ds. J.A.H. Jongkind*

De kroon des levens

(Openbaring 2 : 8 - 11)

*De Heere zegt: 'Wil toch niet vrezen
Ik zal de Eerste en de Laatste wezen.
Ik zorg voor u, waar u zal gaan,
al breekt er wellicht lijden aan.'*

*De Heere wil Zijn hulp graag geven
Aan hen, die in armoede leven.
Hij weet van hen die zijn verdrukt,
of onder laster gaan gebukt.*

*De eeuw'ge dood zal hen niet plagen.
Hij leeft! Hij heeft hun schuld gedragen.
De kroon is voor hen weggelegd.
Het leven is hen toegezegd.*

Uit: "Eeuwige liefde" van Jeanine Goud

Uitkomst voor onze toekomst

Lezen II *Timotheus 3:1-5, Openbaring 21:1-5; II Petrus 3*

Wat komt er van onze toekomst? De definitie van de **toekomst** is de tijd die na het huidige moment komt. Het tegengestelde hiervan is het verleden. Dat is de tijd die *voor* het heden was. Het snijpunt van verleden en toekomst is het "nu". "Dan" is de toekomst. Vroeger betekende de Toekomst "Iemand benaderen" of "de Wederkomst", de Dag van onze Heiland. Maar dat is veranderd. Men zegt dat de toekomst af hangt van onze speculatie. Maar is dat wel zo? Onze toekomst, het "dan" legt aan wat men "nu" zaait. De Bijbel zegt dat als je gerechtigheid zaait dat je dan wordt gezegend. Maar als je kwaad zaait dan zul je verdriet maaien. (Prediker 11:18; 22:8). Beter gezegd, Het salaris van de zonde is de dood (Rom.6:23).

Zo, wat zeg jij van de toekomst? Niet zo lang geleden werd er gewenst/beloofd: Geluk, veel heil en zegen in dit Nieuwe Jaar, in je nieuwe morgen, in je "dan". Nu, wat zeg je daar van? Dit gezegende vers hangt als een onschuldig schilderij onzeker boven je bed. Het gaat boven m'n pet.

Je bent niet van gisteren maar het is niet gemakkelijk om optimistisch over onze toekomst te schrijven. M'n vrouw moet naar een verzorgingshuis. M'n vriend heeft kanker. Ik kan mezelf niet meer helpen. Wij zijn samen op weg zelfs als ik op m'n bed lig als een gevangene in het huis van bewaring. En m'n vriend Jan fluistert in mijn oor, Waar ga jij naar toe? Wat is jouw toekomst. Goeie vraag!

Obstakels op onze weg zijn er genoeg. Pak weg, Putin en Parijs. Trump en zijn muur. Brussels en Br'exit'. China en

Noord Korea. Stormen woeden. Bossen verbranden. Voorspellingen voor het Nieuwe Jaar gaan op in rook. Het land kraakt van de droogte. Het ijs van beide Polen en Groenland en IJsland wordt heerlijk opgesmikkeld, opgeslokt door de verandering van het klimaat. De waterstand staat boven peil.

Koning Willem Alexander, die heel wat meer weet van de waterstand dan ik, zegt: Kerst laat maar weinig mensen onberoerd. Dit feest doet een beroep op ons geloof. In religi-

eus opzicht, maar ook: het geloof in onszelf; in elkaar; in een gelukkige en vreedzame toekomst. Het is niet altijd makkelijk dat geloof vast te houden. Wie het nieuws volgt, zakt de moed soms in de schoenen.

Wat komt er terecht van alle mooie idealen en beloften en geloof? Amos zegt dat het wachten op de Heere geen grapje is. De Hollanders verwachten een crisis op de woningen markt, de B.T.W. gaat omhoog, daarom worden de boodschappen 2.8% duurder, maar gelukkig gaat de inkomsten belasting omlaag, gelukkig als je werk hebt. Is er een Uitkomst bij/voor de toekomst?

"Morgen is er weer een Dag", speelde de padvinderij in het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen in den Haag, maar die is er ook niet meer, afgebrand, lang geleden. Wat een leed! Och, we komen er wel. Veel heil en zegen. De toekomst muziek klinkt was vals tot dat de laatste noot is gespeeld en de laatste toon is geblazen en dan ----wat? Heb jij een oplossing, een Uitkomst voor onze Toekomst?

Ja, er is een oplossing. Jezus heeft het

beloofd en hij heeft het voor mekaar gekregen. Bij alle bekomst en bijkomstigheden is Jezus de Uitkomst voor onze Toekomst. Daarom noemen wij ons krantje, Kracht naar Kruis. Zo, wat is er op komst? De uitkomst voor de toekomst komt door Gods gave van ons geloof. God heeft zijn belofte gehouden. Luister, de duisternis van de mens zal veranderen in het Licht van God voor hen die geloven in en toebehoren aan Jezus.

Herinner je nog wat koning Willem Alexander zei: "Kerst laat maar weinig mensen onberoerd. Dit feest doet een beroep op ons geloof". Precies in de roos. Het Kerstfeest, de geboorte van de Zoon van God, doet een beroep op je geloof. Hoe donker de voorspellingen voor de toekomst zijn, het Licht van Christus schijnt op hen die Hem in geloof aannemen als Heiland. (Johannus 3:16, 20, 21,36). Wat een genade gave. Als je in nood gezeten geen Uitkomst ziet, wil dan nooit vergeten God verlaat je niet. Vrees toch geen nood; 's Heeren trouw is groot en op het

nachtelijk duister, volgt de Wederkomst van Christus, je Heiland.

'Straks zal je de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van God. Je zult Hem ook zien terugkomen op de wolken aan de hemel.'(Mat. 26:64b). Zo, maak je je nergens zorgen over, maar vertel in gebed aan God wat je nodig hebt. Dank Hem ook voor alles. Dan zal de vrede van God, die wij met geen mogelijkheid kunnen begrijpen, jullie hart en jullie gedachten beschermen in Jezus Christus. (Fil.4:6,7).

Want zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En dan zullen de dingen van gisteren noch in je gedachten opkomen noch herinneren en Ik zal al je tranen wegvegen; en de dood, de droefheid, het huilen en de pijn zal Ik verruilen voor het eeuwige leven. En zo zullen wij altijd bij onze Heiland zijn. Wat een Uitkomst bij onze Toekomst! (Jes.65:17 en Openb. 21:4).

Canada
rev. W. de Jong

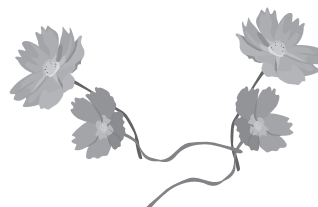
Draagt elkanders lasten

Beste lezer,
Jezus heeft het in de Bergrede over het zout der aarde en het licht der wereld. Hij geeft praktisch onderwijs hoe we als christenen moeten leven in een samenleving die niets van Hem wil weten. Zout, om een smaakmaker te zijn en een licht om Gods liefde te verspreiden. Het doel hiervan?

Om uw Vader, die in de hemelen is, te verheerlijken. (Mattheus 5)
Doet u mee?

Het zout der aarde wordt door kracht van de Maker bijeengesprokkeld om gezuiverd Zijn Woorden naar waarheid te doen smaken.

www.gedichtensite.nl,
Jolanda Vlastuin-van Deelen

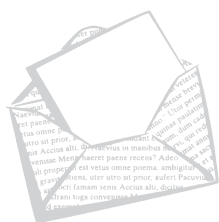
Verjaardagskalender

- 2 februari Mevr. S. Vlietstra,
Doverstraat 13,
2014 DC Haarlem
- 4 februari Jaap Visserman,
Workumstraat 18,
8304 DP Emmeloord
- 22 februari Mevr. J.D. van Schaik,
Schutselaan 26, B 22,
7741 AP Coevorden

10. Hoe heet de eerstgeborene van Gideon? (8)
11. Deze vrouw doodde Sisera (4)
12. Welk dier kwam Simson tegen bij Thimnath? (14)
13. Vader van Gideon (6)
14. Vader van Simson (13)
15. Welke man gaf op zijn bruiloft een raadsel op? (14)
16. Waarmee versloeg Samgar de Filistijnen? (3)
17. Hoeveel zonen had Jair? (10)

Brievenbus

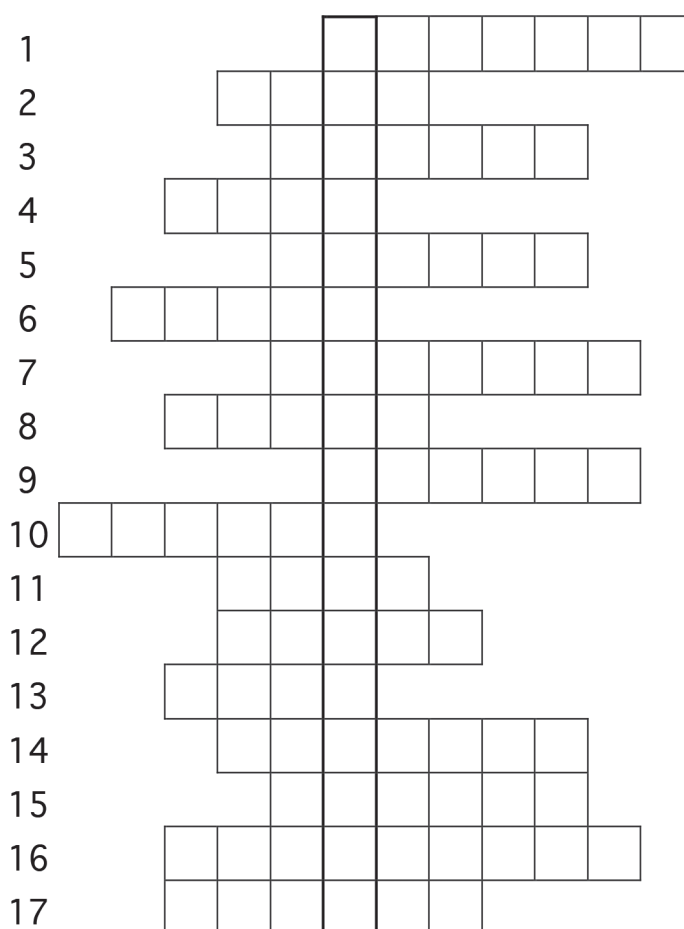
Carla Thoen,
Fresiastraat 1,
2685 XJ Poeldijk

Puzzelhoek

Voor deze puzzel moet u in het Bijbelboek Richteren op zoek naar de antwoorden. De hoofdstukken staan tussen haakjes aangegeven. De oplossing kunt u lezen in het dik omliggende vak. U kunt de oplossing insturen tot 1 april.

1. Hoeveel zonen had Abdon? (12)
2. Hoe heet de jongen (knecht) van Gideon? (7)
3. Deze vrouw zong een lied (5)
4. Deze man maakte een (klein) zwaard met twee scherpe kanten (3)
5. Welke vrouw gaf de opdracht om Simsons haar af te scheren? (16)
6. Vader van Othniël (3)
7. Wie zei: 'zou ik mijn most verlaten die God en mensen vrolijk maakt?' (9)
8. Wie was honderd tien jaren oud geworden? (2)
9. Deze dieren kregen fakkels tussen hun staarten (15)

De oplossing van de kerstpuzzel is:
"Gij zult Zijn naam heten Jezus."

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Willem de Jagerstraat 40
3251 BG STELLENDAM
email: wbreederveld@solcon.nl

Beloften van Jezus (10)

Belofte van verhoring.

"zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden." Johannes 15 : 7b

We kennen allen goed de gelijkenis die de Heere Jezus maakt over de Wijnstok en de ranken. En Zijn Vader is de Landman. Een prachtig beeld om de verhouding tussen Jezus en Zijn discipelen aan te geven. De wijnstok is het symbool van Israël. In de Schrift heet Israël een edele wijnstok.

In Psalm 80 lezen we de belijdenis: "Gij hebt een wijnstok uit Egypte overgebracht...en hebt dezelve geplant." En daarin staat ook het gebed: "Bezoek deze wijnstok!". Jezus noemt Zichzelf de waarachtige

Wijnstok. Deze Wijnstok liegt niet, stelt niet teleur want Hij brengt geen wilde druiven voort. De Wijngaardenier begeleidt de vruchtzetting door te snoeien. Hij haalt dode en onvruchtbare ranken weg. En Hij snoeit de vruchtdragende takken opdat ze meer vrucht dragen. Jezus' discipelen zijn de ranken, en Hij Zelf is de Wijnstok. Zonder Hem kunnen de ranken niets doen. Maar als zij in Jezus zijn en blijven, zo wat gij wilt, zo zegt Jezus hun toe, begeert het en het zal u geschieden.

Dit klinkt nogal breed: wat u maar wilt, het zal u geschieden als u het begeert. Vraag maar wat uw hart verlangt en het zal gebeuren. Een bijzonder belofte van Christus! Kunnen we dat zomaar toepassen op allerlei situaties? Geldt dit in het algemeen: bidt de Heere wat u wilt en het zal gebeuren? Zoals altijd moeten we goed letten op de omstandigheden waarin de Heere dit zegt. Bovendien gaat er aan deze toezegging nog iets vooraf.

Allereerst moeten we bedenken dat wat Jezus hier zegt, in tegenstelling staat met wat Jezus zegt in het voorafgaande vers. "Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen," vs 6a.

Het zal de ontrouwe vergaan als de onvruchtbare rank. Er zitten dus ook onvruchtbare ranken aan de Wijnstok Christus. Deze rank trekt van de wijnstok slechts zoveel tot zich wat ze nodig heeft om een groene rank te zijn. Het is haar er om te doen een rank te zijn, bij de Wijnstok te behoren, maar meer niet. En dan komt zo'n rank niet tot z'n doel: vrucht dragen. Zij die voor een tijd geloven brengen geen vrucht voort. Ze nemen Christus niet met heel hun hart aan, met het doel waarvoor God de Vader Hem geeft, nl vrucht dragen. Ze geven zich niet oprecht of geheel aan de Heere opdat Hij uit hen vrucht zou voortbrengen. In wezen zijn ze vleselijk en kunnen in Christus niet blijven. Komt er verzoeking, dan vallen ze af.

Maar wie met Christus één van Geest mag zijn, valt nooit af. De Landman zorgt dat hij vrucht blijft dragen. Indien u in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven. Dat is de voorwaarde: in Christus zijn en blijven. Zijn woorden horen en bewaren. Dus dat heel je leven gedragen wordt door Christus. En dat je door het geloof in gemeenschap met Jezus leeft. Zijn liefde kennen, steeds meer vinden wat er in Hem als de Borg en Zaligmaker aan zegen en weldaden is te verkrijgen.

Als dit door Gods genade de staat mag zijn, dan wordt je steeds meer gericht op Christus. Dieper in liefde aan Hem

verbonden. Zijn woorden zijn geest en leven. Je ontvangt het Woord met blijdschap, want daar is Christus, mijn Geliefde in! Vandaar de belofte dat zij alles van God de Vader zullen ontvangen wat zij begeren. In deze belofte ligt dus niet de vrijheid om alles wat je maar in gedachten hebt, te bidden. God stelt Zich niet als dienaar van onze willekeur. Jezus spreekt zo onbeperkt omdat Hij deze belofte doet aan hen die in Hem blijven en in wie Hij blijft. Zij komen niet met onheilige en zelfzuchtige gebeden tot de Heere. Als we die geloofsvereniging met Christus mogen kennen, worden Zijn begeerten onze begeerten. Zijn wil wordt onze wil. Daarom is het onmogelijk dat zulke gebeden niet zouden worden verhoord! Jezus heeft hier dan ook op het oog de gebeden om vrucht te mogen dragen tot eer van de Vader. En vooral dat Zijn discipelen als apostelen alles mogen ontvangen wat nodig is voor de verkondiging van het Evangelie.

Is dit geen rijke troost? Wie in Christus is mag alles vragen met het oog op het vrucht dragen voor Jezus. Is dat onze begeerte? Hebben we dat heilig verlangen, om vrucht te mogen dragen voor de Heere? In onszelf is dat onmogelijk. Met eigen doen en laten komt die vrucht er niet. Maar wat een genade: de Heere zegt: uw vrucht is uit Mij gevonden! Daar gaan we dan steeds meer om bidden. En waarom zal de Heere hun gebed verhoren? Dan komt er méér vrucht. En hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt. Jezus spreekt deze belofte tot Zijn discipelen in hun ambtelijke positie. Ze zullen als apostelen in dienst van het Evangelie staan. Ze krijgen met allerlei tegenstand te maken. Hoe machtig de vijand ook zal zijn, zij staan sterk in de dienst van de Heere. Dat is hun opdracht en wens: de wil van de Heere doen. Dat is hun blijdschap en kracht.

Voor hen geldt de belofte: wat u wilt, (en dat is dus de onbelemmerde voortgang van het Evangelie!), zult gij begeren, en het zal u geschieden. Dat is heerlijk vervuld in de komst van de Heilige Geest, op het gebed van de kerk. En er zijn tekenen en wonderen geschied opdat ze met vrijmoedigheid de naam van de Heere Jezus mochten verkondigen. En zijn wij zelf niet, als vrucht van het werk van de apostelen, het bewijs van de verhooring van hun gebed?

*Hendrik Ido Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Is het wel waar?

Is het wel waar dat God ons altijd hoort en klaarstaat met onze wensen te vervullen, dat wij geen zwaarigheid bekomen zullen, is het wel waar, zegt God dat in zijn Woord?

Heeft Paulus soms gekregen wat hij vroeg, en is zijn doorn in 't vlees ook weggenomen? Veel strijd en moeite is hem overkomen, maar Gods genade was voor hem genoeg.

Is Job soms niet van kinderen beroofd? Heeft Abraham niet jaren moeten wachten, hoe lang heeft hij geduld moeten betrachten voordat de zoon kwam, die hem was beloofd?

God is een Vader die Zijn kinderen leidt En hun soms weigert wat zij van Hem vragen. Zijn Vaderhart weet wat zij kunnen dragen en wat hen dienen moet tot zaligheid.

Uit: "In zijn schaduw"
van: enny ijskes-kooger

Rondom het levenseinde

Van de hand van ds. J. van Amstel volgt nu een artikel over het sterven. In eerdere uitgaven zijn ook twee artikelen van zijn hand over dit onderwerp verschenen. Daarna werden een aantal artikelen met gedachten rondom een begrafenis geplaatst. Het onderstaande artikel alsmede twee artikelen die nog volgen, hadden geplaatst moeten worden voorafgaande aan die over het begraven. Onze excuses voor deze gang van zaken. We hopen toch dat de overdenkingen met zegen zullen worden gelezen. (eindredacteur J.P.B.)

Sterven, wanneer?

We kunnen zeggen dat je op tijd geboren wordt, zelfs als gesproken wordt van te vroeg geboren of over tijd. Niet minder is te spreken van op tijd sterven. Je sterft niet te vroeg en niet te laat, ook al denken we meer dan eens dat iemand te jong gestorven is.

Te vroeg?

Kunnen we wel zeggen dat iemand niet te vroeg sterft? We hebben toch te maken met wat de duivel aanricht in deze wereld en niet minder met wat mensen elkaar en zichzelf aandoen.

Je kunt sterven van dorst, omdat men je vocht onthoudt. Je kunt sterven aan ondervoeding, terwijl er in andere delen van de wereld overvloed is en men geen weg weet met bergen voedsel. Je kunt je doodergeren, je doodwerken, de dood bespoedigen door wat je eet, drinkt, rookt en al die overdaad meer. Wie roekeloos omgaat met zijn leven, kan in het verkeer niet alleen zelf het leven laten, maar ook de schuld ervan zijn dat anderen omkomen.

Trouwens, in hoeverre ben je er zelf de oorzaak van dat je leven wordt bekort? Je was gewaarschuwd en toch ging je door, totdat...

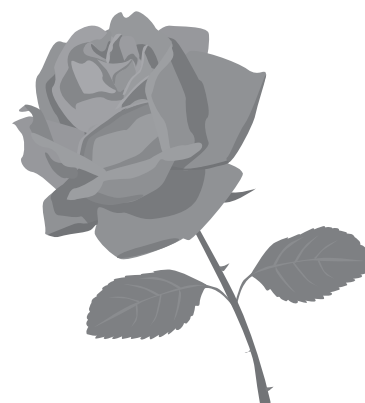
Uitdrukkelijk moet genoemd worden het expres doden van ongeboren levens. Alleen al in ons land worden 600 kinderen per week gedood in de moederschoot. Dat is nog iets anders dan

vroeg gestorven kinderen door ziekte(n) waaraan en waardoor ze lijdten. Moeten we niet spreken van te vroeg sterven wanneer het tot zelfdoding komt?

We kunnen wel zeggen dat mensen dan ziek zijn en niet weten wat ze doen. We komen er achter dat men de problemen van het leven niet meer aankon.

Er is zoveel onbegrepen en tegelijk onbegrijpelijk. Ondertussen hebben we er wel mee te maken en vragen zij die achterbleven zich af: hebben wij wel genoeg gedaan? Zijn wij er mede de oorzaak van dat er te vroeg een einde aan dit leven kwam? Ze 'stikken' soms in de vragen.

Om dan, temidden van al die vragen, toch te belijden dat er niets toevallig gebeurt en dat, ondanks tekorten en zonden van mensen en ondanks alles wat de duivel teweegbrengt, niet geschiedt zonder Zijn toelating en wil, is een aparte gave én een zegen.

Job zegt niet: de HEERE heeft gegeven en de duivel heeft genomen. Hoe groot zijn verdriet is over het te vroege sterven van al zijn kinderen belijdt Job: de HEERE heeft genomen.

Verlenging van het leven?

Mogen wij, wanneer het sterven dichterbij komt, alles in het werk stellen om te leven en het leven van mensen te verlengen?

Vroeger, toen veel medische mogelijkheden niet zo voorhanden waren als nu, stierven veel kinderen en konden ook anderen niet zo lang leven als nu. Door de ontwikkeling van met name de medische wetenschap zijn wij in veel opzichten bevoorrecht. Alles wordt in het werk gesteld om één mens in leven te houden, mede dankzij de apparatuur die voorhanden is.

Dat stelt ons tegelijk voor indringende vragen en maakt het vrij ingewikkeld om beslissingen te nemen, die verantwoord zijn.

Wanneer het lijden alleen maar verlengd wordt, is dat dan te verkiezen? Wanneer iemand niet (meer) gereanimeerd wil worden, mag je als verpleegkundige dan toch daartegenin gaan?

We hebben de roeping er alles aan te doen dat wij én anderen leven. We staan voor het gebod: gij zult niet doden. Dat sterkt ons tegelijk in de overtuiging dat we alles in het werk stellen om het leven te beschermen en het leven zo leefbaar mogelijk zien te houden.

Alles wat de dood dichterbij brengt, zullen we achterwege laten.

Maar wanneer de dood intreedt, zullen wij ook bereid zijn dit te aanvaarden, hoe pijnlijk het ook is en hoeveel verdriet het ook teweegbrengt. Als God het leven beëindigt, treden wij terug. Wel is het onze taak het lijden zoveel als in ons vermogen is te verzachten met al de ons ten dienste staande middelen.

Vooraf met ons nabij zijn in doodsnood. Zodat we niet mensen laten sterven, maar stervenden bijstaan in elk opzicht. Dat geeft ook nadien rust dat we alles gedaan hebben wat in ons vermogen ligt. We hoeven dan niet achter te blijven met een beschuldigend geweten dat we er toch op de een of andere wijze aan meegeholpen hebben dat iemand sterft, zoals zoveel vrouwen nooit meer rust krijgen omdat ze hun kindje in de moederschoot hebben laten doden.

Op Gods tijd

We worden geboren op de tijd door God bepaald. Zelfs al hebben en Job en Jeremia er op een dieptepunt van hun leven moeite mee dat ze geboren zijn. God heeft, zo is onze troost temidden van alles wat ons belaagt en benauwt, ons leven gewild. Eer iets van mij begon te leven, was alles in Uw boek geschreven!

Ons leven wordt geleid door God in Zijn voorzienig bestel, zodat niets zomaar gebeurt. Dat geeft rust temidden van alle vragen die te stellen zijn. In de psalmen wordt meer dan eens deze levensleiding bezongen, ook al komen we in eenzelfde psalm nogal wat vraagtekens tegen. Tenslotte wordt beleden: U leidde Uw volk als een kudde, door de hand van Mozes en Aäron. Mensen worden ingeschakeld bij deze leiding van de goede Herder.

Zo kan er veel plaatsvinden, als we naar de toekomst kijken. Veel is onzeker. Je weet niet hoelang je leeft en wat er allemaal kan gebeuren. De angst kan je op een gegeven moment om het hart slaan, temeer wanneer je let op alle bedreigingen, die zeer reëel zijn. Wat zullen mensen met mijn leven doen? Wie kan ik nog vertrouwen, vragen mensen zich af.

En toch...mijn tijden zijn in Uw hand. Dat geeft rust. Wat de toekomst betreft mag een kind van God belijden dat er

een sterk vertrouwen is op zijn hemelse Vader, Die in liefde zorgen zal. Geen haar valt van uw hoofd zonder uw hemelse Vader, zo heeft Jezus de Zijnen getroost en bemoedigd.

En als het op sterven aankomt, mag een kind van God het joodse avondgebed bidden: in Uw handen beveel ik mijn geest. Jezus heeft dit gebed tot zijn doel gebracht, toen Hij het als laatste kruiswoord gebeden heeft. Daarom kon ook Stefanus bij zijn sterven bid-

den: Heere Jezus, ontvang mijn geest. Dat is in de Heere sterven.

Als we leven, het is voor de Heere; als we sterven, het is voor de Heere. Hetzij dan dat wij leven of dat wij sterven, wij zijn van de Heere, verkondigt Paulus. Zo wordt het ook beleefd door een kind van God.

Ede

ds. J. Van Amstel

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Brandwijk
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail: j.p.boiten@filternet.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld,
PKN (hervormd) Stellendam
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church,
Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net. Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnee@krachtnaarkruis.net of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net